

Arrest

nr. 309 726 van 12 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 21 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 januari 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. HARDY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op [...] februari 1985 in Ikiliwindi, in de zuidwestelijke regio van Kameroen. U woonde samen met uw ouders, zussen, broers en uw neef, door u aangeduid als neef/broer, O.O.M., in Ikiliwindi. In 1995 stopte u met school en later vatte u avondschool aan. In 2001 werd u zwanger en op 10 juni 2002 beviel u van een zoon O.D.A., die momenteel in Douala verblijft. U werkte bij uw vader als arbeider op zijn cacaoboerderij.

In 2016, nadat u wat geld had gespaard, begon u, samen met een vriendin, een handelszaak waarvoor u regelmatig over-en weer reisde tussen Kameroen en Equatoriaal Guinee. U verkocht het in Kameroen aangekochte fruit in Equatoriaal Guinee en de aldaar aangekochte producten verkocht u vervolgens in Kameroen.

In juli 2018, wanneer u op bezoek was in Douala, verkreeg u een job in een kapperszaak. U woonde eerst in een van de huizen van uw werkgeefster en vervolgens huurde u een plek samen met een vriendin. U verzorgde ook privé het haar van uw bazin en ontving veel complimenten van haar over uw werk. Vermoedelijk uit jaloezie werd een gerucht verspreid dat u een relatie zou hebben met uw werkgeefster. Op een dag werd u door uw vriendin en huisgenote op de hoogte gesteld dat de politie was langsgekomen en dat de verdenking werd geuit dat u lesbisch zou zijn. Aangezien u wist dat het in uw land verboden is, besloot u om in oktober 2018, na een verblijf van enkele maanden in Douala, de stad te verlaten.

Na alles in Douala te hebben achtergelaten, ging u naar Buea alwaar u in 2019 een snackbar begon. Op 4 november 2020 werd u telefonisch op de hoogte gesteld dat uw ouders werden vermoord en reisde u naar uw geboorteplek Ikiliwindi, waar u bij aankomst getuige was van de begrafenis van uw ouders. Er werd u gezegd dat militairen op zoek waren naar uw neef O.O.M. en uw ouders werden gedood omdat ze vermoedden dat zij uw neef schuilhielden. Voor uw terugkeer naar Buea, hoorde u dat uw neef O. door militairen in de stad Kumba werd gearresteerd.

Op 5 december 2020 werd u door twee politiemannen meegenomen vanuit uw snackbar en volgde u hen naar Molyko politiestation alwaar u drie dagen werd vastgehouden. Bij uw vrijlating werd meegedeeld dat men vermoedde dat uw snackbar een ontmoetingsplaats was voor separatisten. Het werd u bovendien benadrukt dat uw vrijlating tijdelijk was teneinde verder onderzoek uit te voeren. Uw paspoort werd tevens in beslag genomen.

Op 26 december 2020 kwamen drie politieagenten terug naar uw shop, werd uw shop vernield en u gewelddadig meegenomen naar een onbekende plek waar u het slachtoffer werd van seksueel geweld. Na 2 dagen werd u meegenomen naar het grote judicial politiestation waar u nog 8 dagen werd vastgehouden. Gedurende die 8 dagen werd u twee keer ondervraagd over uw neef en uw betrokkenheid bij Ambazonia. Hoewel uw neef M.J. en de door hem geraadpleegde advocaat meermaals poogden om uw vrijlating te bekomen, werd u na in totaal 10 dagen detentie met behulp van een omgekochte officier naar een dorp in de omgeving van Douala gebracht, waar u zich vervolgens schuilhield.

7 februari 2021 reisde u per vliegtuig, gebruik makend van een Kameroens paspoort op naam van Etaba Marie, met Mr. Peter naar België. Op 10 februari 2021 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: (1) uw originele Kameroense identiteitskaart (2) overlijdensakte op naam van P.E. (dd.27/11/2020) (3) overlijdensakte op naam van N.I.S. (dd.27/11/2020) (4) affidavit Ng. Law Chambers (dd.08/03/2023) (5) 4 foto's (6) psychologisch rapport (I.J., dd.08/03/2023) (7) handelsvergunning (dd. 15/02/2019) (8) uw medisch dossier (9) een medisch attest tot vaststelling van verwondingen (10) DHL pakket en (11) een brief van uw werkgever in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het door u neergelegde psychologisch rapport (dd. 08/03/2023, I.J.) blijkt immers dat u klaagt over o.a. slaapproblemen, gebrek aan autonomie en stress. Er wordt aangegeven dat uw traumatische toestand aanleiding geeft tot vermijding (cognitief en gedragsmatig), wat het na verloop van tijd moeilijk kan maken om informatie terug te geven. Volgens het attest bevindt u zich in een zorgwekkende staat van fysieke en mentale uitputting als gevolg van uw slapeloosheid en dagelijkse mentale overpeinzingen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS aangegeven dat u indien nodig een pauze kon verzoeken (zie notities van het persoonlijk onderhoud (verder notities) I, p.2), waar u geen gebruik van maakte. Er werd een pauze genomen van 11.10 tot 11.40 (verkeerdelijk in de notities genoteerd als 14.40).

Ook het tweede persoonlijk onderhoud kon u een pauze vragen indien u het wenste (zie notities II, p.2) en werd van 14.40 tot 15.10 gepauzeerd. Bovendien gaf u aan u 'licht te hebben gevoeld', 'uw gedacht te hebben kunnen zeggen' en 'opgelucht te zijn geweest' (zie notities I, p.18-19). Ook voegde u tweemaal toe de protection officer te willen bedanken voor zijn geduld (zie notities I, p.19 en II, p. 10). Bijgevolg is er geen enkele indicatie dat u niet op volwaardige wijze zou hebben kunnen deelnemen aan de procedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging, zoals uiteengezet in de Geneefse vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart in het kader van uw verzoek dat u tweemaal werd gearresteerd omwille van vermeende samenwerking met de separatisten, aangezien uw neef, O.O.M., beschuldigd van separatisme, in uw shop zou zijn samengekomen met medemilitanten. U bent er echter niet in geslaagd om deze vervolgingsfeiten aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden gewezen op **enkele tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen**. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u een eerste keer op 5 december en een tweede keer op 26 december 2020 gearresteerd te zijn geweest omdat u er valselijk van werd beschuldigd samen te werken met separatisten en omdat u ervan werd beschuldigd lesbisch te zijn. Voor het CGVS echter linkt u uw arrestatie niet langer aan beschuldigingen betreffende uw seksuele oriëntatie, doch zou dat evenwel de reden zijn geweest dat de politie u kwam zoeken in Douala en de reden dat u van Douala naar Buea verhuisde. U verklaart verder voor de DVZ dat u de eerste keer voor drie dagen naar een politiepost werd gebracht in Buea Molyoko, waarna u op tijdelijke basis werd vrijgelaten voor verder onderzoek. De tweede keer, wanneer u voor **10 dagen** naar het centrale politiekantoor in Buea town werd gebracht, kon u ontsnappen vooraleer u zou worden overgebracht **naar Douala**. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u na uw tweede arrestatie op 26 december eerst **twee dagen** op een onbekende plek te zijn vastgehouden, alwaar u het slachtoffer werd van seksueel geweld, vooraleer u werd overgebracht naar het grote, judicial politiestation, alwaar u **8 dagen** werd vastgehouden (zie notities I, p.11). In tegenstelling tot uw verklaring bij de DVZ verklaart u op het CGVS dat u niet naar Douala, doch wel naar **Yaoundé** zou worden overgebracht. Voor de DVZ verklaart u dan weer op **5 december 2020 het slachtoffer te zijn geworden van verkrachting** door de politie, terwijl u op het CGVS verklaart dat dit zou hebben plaatsgevonden na uw arrestatie op **26 december** (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). U hier tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS op gewezen, geeft u aan uw advocaat te hebben gezegd dat het de verkeerde datum was, maar dat werd aangegeven dat het slechts een kleine fout betrof (zie notities I, p. 16-17). Ter voorbereiding van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stuurde uw advocaat echter op 23 maart 2021 opmerkingen door op uw verklaringen voor de DVZ, waarin u enkel corrigeerde niet in Buea maar in Douala te zijn ondergedoken na uw ontsnapping (zie administratief dossier). Enige correctie betreffende de datum dat u het slachtoffer zou zijn geworden van seksueel geweld, gebeurde niet. **Het dient te worden vastgesteld dat bovenstaande tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van uw vermeende problemen met de Kameroense autoriteiten reeds danig ondermijnen aangezien wat betreft cruciale elementen in een asielrelaas eensluidende verklaringen mogen worden verwacht.**

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming en de geopperde vervolgingsfeiten legt u bovendien een affidavit neer, op 8 maart 2023 opgesteld door uw advocaat K. Ng. T. (4). Het attest werd opgesteld ter ondersteuning van een verzoek voor legale bescherming voor N.N.W. in België, waardoor het reeds een danig gesolliciteerd karakter heeft, daar het louter ten behoeve van uw verzoek werd opgesteld. Het attest stelt het volgende: dat uw neef M.J. het kantoor consulteerde voor uw vrijlating uit het militaire detentiekamp van de overheid in Buea; dat uw winkel op 5 december 2020 bestormd werd door militairen, u, met handboeien aan, werd overgebracht naar hun militair detentiekamp alwaar u werd beschuldigd een spion te zijn en samen te werken met de separatistische vechters; dat al zijn pogingen om uw vrijlating te faciliteren zonder redelijke grond werden afgewezen; dat u ernstig werd gefolterd in detentie, zonder enige toegang tot gezondheidszorg; dat hij op de hoogte is dat u later werd bevrijd met behulp van een Engelstalige militair officier na verschillende dagen detentie en u zich later tot uw vertrek naar België schuilhield. Het dient echter opgemerkt dat de inhoud van de door u neergelegde affidavit niet overeenstemt met uw verklaringen.

U verklaart immers op 5 december een eerste keer gearresteerd te zijn geweest en gedurende 3 dagen vastgehouden te zijn geweest in Molyko politiepost waarna u zonder enige tussenkomst tijdelijk zou zijn vrijgelaten terwijl verder onderzoek zou worden gevoerd (zie notities I, p.11). Vervolgens werd u op 26 december een tweede keer gearresteerd en gedurende 8 dagen vastgehouden in het grote 'judicial' politiestation', alvorens u na herhaaldelijke pogingen van uw neef M.J. en een advocaat, met behulp van een omgekochte officier zou zijn ontsnapt. **Dat het door u neergelegde document niet overeenstemt met uw verklaringen tast de geloofwaardigheid van de geopperde vervolgingsfeiten verder aan.**

Wat verder bijdraagt tot de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, is de vaststelling dat uw neef O.O.M., om wie het allemaal draait, reeds voor uw vermeende eerste arrestatie op 5 december werd gearresteerd. U verklaart immers dat uw ouders op 4 november 2020 om het leven zouden zijn gebracht omdat de Kameroense autoriteiten op zoek waren naar uw neef. Diezelfde dag nog vernam u dat uw neef in Kumba werd gearresteerd. Vervolgens zou u op 5 december 2020, wanneer u aan het werk was in uw snackbar, gearresteerd zijn geweest omwille van uw neef (zie notities I, p. 11). Bij uw vrijlating werd u gezegd dat men u verdacht van samenwerking met de separatisten en dat uw werkplek een geheime verzamelpaats was. Pas bij de tweede arrestatie zou u te weten zijn gekomen dat u werd gearresteerd omdat uw neef O., die een separatist zou zijn, in uw shop kwam met vrienden. Dat men u zou arresteren omwille van uw neef, maar u dan niet zou hebben ondervraagd tijdens uw eerste detentie, is uiterst opmerkelijk. Indien men via u informatie zou willen verkrijgen betreffende uw neef, zou men u hieromtrent hebben ondervraagd (zie notities I, p.14). Pas tijdens uw tweede detentie werd u gevraagd naar uw neef. U was echter niet op de hoogte van de banden van uw neef met de separatisten, zoals ook duidelijk blijkt uit uw verklaringen. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u immers niet te kunnen zeggen dat u iets over O. weet, buiten dat hij in jullie huis opgroeide. U voegt toe niet te hebben geweten dat zijn vrienden, met wie hij uw snackbar bezocht, separatisten waren en dat hij actief was (zie notities II, p.3). Het is echter opmerkelijk dat u niets weet betreffende uw neef zijn engagement, aangezien later zou zijn gebleken dat hij één van de leiders van de separatisten is (zie notities I, p.17). Uit uw verklaringen blijkt dus ontegensprekelijk dat u geen informatie had over uw neef en zijn beweerde activiteiten, waardoor het opmerkelijk is dat u zou worden gearresteerd omdat de politie via u informatie zou willen verkrijgen over uw neef. U geeft verder nog aan dat de politie, naar aanleiding van uw tweede arrestatie, zou hebben gedacht dat u uw neef O. zou verstoppen. Gevraagd om bevestiging dat u uw neef zou beschermen, bevestigt u (zie notities II, p. 3-4). Het is echter weinig aannemelijk dat de politie u zou arresteren om informatie te verkrijgen betreffende uw neef, die reeds sinds 4 november door hen zou zijn gearresteerd, en u bovendien niet op de hoogte was van zijn vermeende activiteiten. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd om welke reden u, na de arrestatie van uw neef O., nog vervolging vreest van de Kameroense autoriteiten, stelt u dat men u beschuldigt van spionage en samenwerking met O. omdat hij in uw snackbar iets kwam drinken en dan werd gezegd dat ze de hele 'crew' zoeken. Dat u na afloop zou zijn verteld dat men nog steeds actief op zoek is naar u, die niets te maken heeft met de separatisten, is slechts een blote bewering die u geenszins weet te staven.

Tenslotte dient nog te worden vastgesteld dat u slecht op de hoogte bent wat betreft de verdere ontwikkelingen betreffende uw zaak, na uw vertrek uit Kameroen. U verklaart via uw neef vernomen te hebben dat de politieagent die u hielp ontsnappen zou hebben gezegd dat u in groot gevaar bent aangezien u wordt beschuldigd van samenwerking met uw andere neef O., die één van de leiders van de separatisten was en momenteel zou vastzitten in Yaoundé. Met uw advocaat, die uw belangen in Kameroen behartigt, heeft u echter geen contact, noch weet u wat uw advocaat momenteel aan het doen is betreffende uw zaak (zie notities I, p.17). Van iemand die zijn land verklaart te hebben ontvlucht vanwege politieke problemen en daaromtrent een vrees bij terugkeer koestert, mag redelijkerwijze worden verwacht dat alles in het werk wordt gesteld om op de hoogte te blijven betreffende ontwikkelingen. Indien dat wordt nagelaten, tast het de geloofwaardigheid van de gedane verklaringen danig aan.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerdt en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio’s: veiligheidssituatie”** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocuscameroun.regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio’s North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. **In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala, of elders in Franstalig Kameroen waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.**

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghosttownoperaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio’s. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio’s, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP’s er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP’s niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Douala, of elders in Franstalig Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in Franstalig Kameroen vestigt.

Dienaangaande dient uw kennis van het Frans te worden aangestipt. U verklaart tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS ‘een beetje Frans’ te spreken (zie notities CGVS I, p.3), hoewel het door u neergelegde attest van uw werkgever in België stelt dat uw kennis van de Engelse en de Franse

taal uw integratie op uw werkplek faciliteert (zie document 11). Er kan dus worden gesteld dat u op zijn minst een basiskennis Frans heeft. Bovendien heeft u ook enkele maanden in Douala gewerkt, waar u volgens uw verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werkte met Franstalige collega's (zie notities CGVS II, p.8-9).

U heeft bovendien gedurende enkele maanden (van juli tot oktober 2018) in Douala, in Franstalig Kameroen, gewoond en gewerkt nadat u er werd aangenomen als kapster. U bent er dus in geslaagd om een nieuw leven op te bouwen in Douala. Ook voordien stampte u een eigen zaak uit de grond en dreef u handel tussen EquatoriaalGuinee en Kameroen. Ook nadat u Douala verliet, begon u een shop in Buea. U heeft dus reeds aangetoond zelfredzaam te zijn.

Wat betreft uw verklaringen betreffende de gebeurtenissen in Douala, met name het gerucht dat door uw collega's werd verspreid dat u een relatie zou hebben met uw werkgeefster, en de politie die u op verdenking hiervan thuis zou hebben opgezocht, dient vooreerst opgemerkt dat u niet verklaart dat u op vrouwen valt, doch wel dat uit jaloezie werd gezegd dat u een relatie zou hebben met uw bazin (zie notities I, p.4). U geeft aan dat uw naam vermeld is bij de politie in Douala, ditmaal omdat men op basis van uw uiterlijk zou hebben vermoed dat u lesbisch bent (zie notities I, p. 12). Het dient opgemerkt dat dit louter verdachtmakingen waren, die niet waarachtig waren. Hoewel het vermeend toebehoren tot een bepaalde sociale groep zou kunnen resulteren in vervolging, hebt u dit in casu niet aannemelijk gemaakt. De politie zou u eenmaal zijn komen zoeken omdat hen werd gezegd dat u lesbienne bent. Verder werd daar geen gevolg aan gegeven en kon u nog tot februari 2021 in Kameroen verblijven zonder dat u met voornoemd voorval werd geconfronteerd. Hoewel dit incident dus in oktober 2018 zou hebben plaatsgevonden, is er nadien niets meer gebeurd. U nam met niemand in Douala contact op (zie notities II, p. 9-10). Bovendien kan u zich ook elders in Franstalig Kameroen vestigen.

Tenslotte dient nog opgemerkt dat uw inmiddels meerderjarige zoon in Douala woont en daar op kostschool zit. Een vriend van de familie draagt zorg voor hem. U staat met behulp van een leerkracht van uw zoon via What's App met hem in contact (zie notities I, p.7).

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Douala, of elders in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

U legt ter staving van uw verzoek uw originele identiteitskaart (1) neer, door uw familie, via een tussenpersoon, opgestuurd naar België. Het valt op dat uw identiteitskaart aangeeft dat u 'artiste' bent en dat uw adres 'Yde [Yaoundé] – B.' is. U hiernaar gevraagd tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, geeft u aan dat er veel vertraging was in Kumba en u om die reden door uw vader naar Yaoundé werd gestuurd om uw identiteitskaart te verkrijgen. U gewezen op het adres, geeft u aan dat de identiteitskaart daar werd uitgevaardigd maar u niet in Yaoundé woonde wanneer u uw identiteitskaart kreeg (zie notities CGVS I, p.8). Het verwondert echter dat uw verklaringen betreffende uw professie en uw woonplaats niet overeenkomen met de door u neergelegde identiteitskaart, die duidelijk aangeeft dat uw woonplaats in Yaoundé was.

U legt ook overlijdensaktes neer op naam van P.E. en N.I.S., beiden opgesteld op 27 november 2020 (2 en 3). U geeft aan dat uw oudere zus, uw 'neef/broer' en uw broer die documenten gingen halen na het overlijden van uw ouders. U verklaart verder dat uw ouders op 4 november 2020 werden gedood door het leger wanneer ze tevergeefs op zoek waren naar uw neef O., die bij uw ouders inwoonde (zie notities CGVS I, p. 11). De door u neergelegde attesten bevestigen dat P.E. en N.I.S., volgens uw verklaringen uw ouders, op 4 november 2020 zijn gestorven en dit op 27 november 2020 door S.N. werd aangegeven. De attesten verschaffen geen informatie over de doodsoorzaak en bijgevolg kan op basis van de neergelegde attesten niet worden vastgesteld dat uw ouders om het leven werden gebracht door het leger omwille van uw neef O., noch dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert op basis hiervan.

De foto's (5), volgens u van de vader van uw kind die wegens uw problemen met de Kameroense autoriteiten werd vermoord, wijzigen bovenstaande conclusie evenmin daar op basis van de foto's niet kan worden vastgesteld wie de persoon op de foto's betreft, noch in welke omstandigheden die persoon om het leven zou zijn gekomen. Dienaangaande dient overigens opgemerkt dat het geenszins geloofwaardig is dat de vader van uw zoon, met wie u geen duurzame relatie blijkt te hebben gehad, aangezien u voor de DVZ verklaarde geen contact met hem te hebben en uw zoon bij uw ouders opgroeide, en op heden in Douala bij een vriend van de familie verblijft, omwille van de aan uw adres

geuite beschuldigingen van spionage en samenwerking met separatisten, wat reeds danig ongelooftwaardig werd bevonden, zou zijn vermoord.

Wat betreft de door u neergelegde medische documenten dient te worden opgemerkt dat zij in rekening werden gebracht bij de beoordeling van uw verzoek, doch bovenstaande conclusie niet wijzigen.

Het psychologisch attest, op 8 maart 2023 opgesteld door I.J. (6), geeft aan dat u klaagt over slaapproblemen, mentale overpeinzingen, gebrek aan autonomie en stress. Er wordt overigens benadrukt dat uw traumatische staat leidt tot vermijding (cognitief en gedragsmatig) wat het na verloop van tijd moeilijk kan maken voor u om informatie terug te geven. Er wordt geen uitspraak gedaan betreffende een eventuele diagnose. Zoals in het begin van deze beslissing aangestipt, wordt bij de behandeling van uw verzoek rekening gehouden met uw specifieke kwetsbaarheid. Het dient echter opgemerkt dat beide persoonlijke onderhouds gesprekken goed zijn verlopen, u cognitief in staat was om verklaringen af te leggen, u na afloop van het persoonlijk onderhoud geen opmerkingen had betreffende het verloop, noch in de opmerkingen op de notities gewag heeft gemaakt van enige moeilijkheden. Uw arts heeft bovendien bepaalde moeilijkheden in uw hoofde kunnen vaststellen, doch kan zij zich voor de oorzaak hiervan louter baseren op uw verklaringen.

Het psychologisch attest vermeldt overigens dat u als gevolg van seksueel geweld in Kameroen, HIV heeft opgelopen. Die diagnose wordt aangetoond door neerlegging van het document van het universitair ziekenhuis in Luik (8). U uit echter geen vrees met betrekking tot uw ziekte bij terugkeer naar Kameroen. Bovendien is de bewering dat u deze ziekte opliep na gedwongen seksueel contact louter gebaseerd op uw verklaringen. Een arts/psycholoog kan zich uitspreken over wat hij objectief kan vaststellen, maar dient zich voor de oorzaak van de gedane vaststellingen te beroepen op de verklaringen van zijn patiënt. Bovendien dient opgemerkt dat u de omstandigheden waarin de verkrachting zou hebben plaatsgevonden niet aannemelijk heeft gemaakt. Hetzelfde dient opgemerkt met betrekking tot een attest tot vaststelling van littekens, die volgens u het gevolg zouden zijn van slagen door de politie (9).

Ook de door u neergelegde handelsvergunning (7), opgesteld op 5 februari 2019, bevestigt hoogstens dat u in Buea woonachtig was en een zaak 'Happy Hours Snacks' wenste te openen en bevat verder geen indicaties dat de aangevoerde vervolgingsfeiten waarachtig zijn.

Wat verder de door u neergelegde documenten betreft dient nog opgemerkt dat de door u neergelegde brief van uw werkgever in België (11), stellende dat ze tevreden zijn van uw werk, geen betrekking heeft op de uiteengezette asielmotieven en uw vrees bij terugkeer naar Kameroen, waardoor ook bovenstaande conclusie niet wordt gewijzigd. De neergelegde DHL enveloppe (10) bevestigt dat u een pakket werd opgestuurd door D.N., die u niet zou kennen, vanuit Douala, en draagt evenmin bij aan de geloofwaardigheid van de vooropgestelde vervolgingsfeiten. Dit vormt hoogstens een indicatie van uw voorgehouden nationaliteit, die door het CGVS niet in twijfel wordt getrokken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in het verzoekschrift een appreciatiefout aan, alsook een schending van "de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Verzoekster citeert uit algemene informatie wat betreft de personen die beschuldigd zijn van samenwerking met de separatisten en wat betreft de personen die als homoseksueel worden beschouwd.

Vervolgens ontwikkelt verzoekster het middel als volgt:

“2.3.1. Wat betreft de dubbele arrestatie van verzoekster omwille van vermeende samenwerking met de separatisten

2.3.1.1. Wat betreft de tegenstrijdigheden

Eerst en vooral, aangezien het CGVS enkele tegenstrijdigheden aanstipt, wenst verzoekster haar verhaal verduidelijken:

- Ze werd niet gearresteerd omwille van de beschuldigingen betreffende haar seksuele oriëntatie maar dat is wel de reden waarom de politie haar kwam zoeken in Douala.
- Na haar tweede arrestatie op 26 december werd ze eerst twee dagen op een onbekende plek vastgehouden vooraleer ze overgebracht werd naar het grote judicial politiestation alwaar ze acht dagen werd vastgehouden. Aangezien ze het voor de DVZ kort moest houden, heeft ze gezegd dat ze voor tien dagen werd vastgehouden, wat eigenlijk niet in tegenstrijdigheid is met haar verklaringen op het CGVS (2 + 8 dagen = 10 dagen).
- Ze moest overgebracht worden naar Yaoundé maar haar neef hielp haar ontsnappen en ze verstopte zich in Douala.
- Ze werd het slachtoffer van verkrachting op 26 december. In de "vragenlijst" van DVZ staat inderdaad dat ze op 05 december 2020 werd verkracht maar de correctie werd op 10 maart 2023 per email ter kennis gebracht van het CGVS (stuk 5)

2.3.1.2. Wat betreft de neergelegd affidavit, opgesteld op 8 maart 2023 door verzoekster advocaat in Kameroen

Het CGVS werpt op dat het attest opgesteld werd ter ondersteuning van verzoekster VIB waardoor het reeds een danig gesolliciteerd karakter heeft. Het CGVS werpt verder op dat het document niet overeenstemt met verzoeksters verklaringen.

Verzoekster wenst te verduidelijken dat:

- haar winkel inderdaad op 5 december 2020 bestormd werd en dat ze een eerste keer gearresteerd werd;
- ze werd vastgehouden aan de Molyko politiestation maar weet eigenlijk niet of het een politiestation of een militair detentiecamp is (wat niet veel verschil maakt);
- haar advocaat heeft meerdere pogingen gedaan om haar vrijlating te faciliteren maar tevergeefs, ze werd dus inderdaad "zonder enige tussenkomst" vrijgelaten;
- ze werd op 26 december een tweede keer gearresteerd en gedurende acht dagen vastgehouden, alvorens ze met behulp van een Engelstalige militair officier is ontsnapt.

Hoewel de verklaringen van haar advocaten niet gedetailleerd en nauwkeurig zijn, zijn zij geenszins in tegenspraak met die van verzoekster.

In dit opzicht wenst verzoekster een nieuwe document, opgesteld door haar advocaat, neer te leggen (stuk 3).

Uit deze blijkt dat "[verzoeksters] arrestatie en detentie op 05 december 2020 en op 26 december 2020 leidde tot de uitvaardiging van een opsporings- en arrestatiebevel tegen [haar] na [haar] daaropvolgende ontsnapping uit hechtenis die nog steeds voortduurt aangezien het regime en zijn geheime dienst [haar] naam nog steeds in hun dossiers hebben staan. Onlangs werd [de advocaat] aangesproken door agenten van de Kameroense geheime dienst om te vertellen waar [verzoekster] was en [zijn] weigering heeft ertoe geleid dat ze [hem] overal in de gaten houden. Leden van [verzoeksters] familie, in het bijzonder [haar] broers en zussen, bellen [de advocaat] altijd om [hem] te informeren over de constante en aanhoudende Gendarmes en militaire intimidatie op hen om [verzoeksters] verblijfplaats ook bekend te maken. [Verzoeksters] broers en zussen leven voortdurend ondergedoken en in angst omdat de Kameroense overheid uitgaat van schuld door associatie en familieleden van personen die het doelwit zijn, vervolgt. De gezondheid van [haar] broer blijft verslechteren omdat hij nog steeds in het reïne moet komen met de moord op [hun] ouders op 04 november 2020 door de Kameroense strijdkrachten". Hoewel deze attesten opgesteld zijn op verzoek van verzoekster en dus "gesolliciteerd" zijn, doet dit niets af aan het feit dat ze opgesteld zijn door een advocaat, die een eed heeft afgelegd en gebonden is aan ethische regels die hem ervan weerhouden opzettelijk te liegen. Daarom moeten ze een zekere bewijskracht krijgen.

2.3.1.3. Wat de vermeende "ongeloofwaardigheden" betreft

Het CGVS is van mening dat de vaststelling dat verzoeksters neef O.O.M. reeds voor haar eerste arrestatie werd gearresteerd, tot de ongeloofwaardigheid van de aangehaalde vervolgingsfeiten bijdraagt.

Dat men haar zou arresteren omwille van haar neef maar haar niet dan niet zou hebben ondervraagd tijdens haar eerste detentie, vindt het CGVS uiterst opmerkelijk. Het CGVS vindt het dan ook echter opmerkelijk dat verzoekster niets weet betreffende haar neef zijn engagement.

In dit verband is het essentieel om de feiten in hun geopolitieke context te plaatsen: het is helemaal niet verwonderlijk, gelet op de talrijke willekeurige arrestaties waarvan in de algemene informatie supra melding wordt gemaakt, dat de autoriteiten verzoekster hebben gearresteerd zonder haar te ondervragen, met als enig doel haar te intimideren en onder druk te zetten. Ze werd wel tijdens haar tweede detentie ondervraagd.

Ook, aangezien separatisten in Kameroen op grote schaal worden onderdrukt (zie algemene informatie supra), is het bovendien niet verwonderlijk dat O.O. zijn familie niet heeft ingelicht over zijn politieke activiteiten, om zichzelf en hen niet onnodig in gevaar te brengen. Niettemin, dacht de politie waarschijnlijk dat verzoekster hiervan op de hoogte was aangezien haar neef en zijn separatistenvrienden regelmatig in haar shop kwamen, wat de indruk wekte dat ze daar hun vergaderingen hidden.

2.3.1.4. Wat de actualiteit van haar problemen en de situatie van haar familie betreft

Het CGVS is van mening dat het onwaarschijnlijk is dat verzoekster, die niets te maken heeft met de separatisten, nu, na afloop van tijd, nog steeds gezocht is.

Verzoekster wenst aan te voeren dat ze in de databanken van de autoriteiten staat, aangezien ze beschuldigd wordt met de separatisten te werken en de autoriteiten hierdoor een zaak openden, wat duidelijk blijkt uit het document opgesteld door haar advocaat (stuk 3).

Zijn neef O.O. zit nu in de gevangenis.

De soldaten gaan regelmatig naar de huizen waar verzoeksters familie woonde om hen te zoeken. Haar familie verbergt zich in de "bushes" (bos), uit angst voor vervolgingen omwille van haar situatie (stuk 3). Dit blijkt ook een affidavit, opgesteld door verzoeksters broer (stuk 4): "Toen mijn zus Kameroen verliet voor haar veiligheid, is mijn leven nooit stabiel geweest. Ik leefde in dagelijkse wanhoop met voortdurende militaire pesterijen en constante bezoeken van veiligheidsagenten die eisten waar N.N.W. was.

De zoektocht naar mijn zus ging onverminderd door en bij elk bezoek van de Kameroense veiligheidsstroepen aan ons huis sloegen ze ons genadeloos in elkaar of plunderden ze alles in huis".

Uit wat voorafgaat blijkt dat de feiten die ten gronde liggen van verzoeksters vrees voor vervolging, als vaststaand en aannemelijk moeten worden beschouwd.

2.3.2. Wat betreft de ontwikkeling van verzoeksters zaak

Het CGVS verwijt verzoekster dat ze slecht op de hoogte is wat betreft de verdere ontwikkelingen betreffende haar zaak.

Eigenlijk, is er geen verdere ontwikkeling; maar moest er er zijn, zou haar advocaat haar op de hoogte houden. Verzoekster is steeds gezocht en haar familie wordt bedreigd. Ze legt in dit opzicht een document opgesteld door haar advocaat neer (stuk 3), alsmede een affidavit opgesteld door haar broer (stuk 4)

2.3.3. Wat betreft de door verzoekster neergelegde documenten

Wat haar identiteitskaart betreft, wenst verzoekster te bevestigen dat ze niet in Yaoundé woonde maar dat de kaart in Yaoundé werd afgeleverd en daarom Yaoundé als adres staat.

Wat de overlijdensaktes van haar ouders betreft, spreekt het vanzelf dat, aangezien de autoriteiten die de overlijdensakten afgeven dezelfde zijn als die welke verantwoordelijk zijn voor het overlijden van verzoekers ouders, deze autoriteiten de omstandigheden van verzoekers ouders overlijden niet op de overlijdensakten zouden vermelden.

Het is ten onrechte dat deze documenten niet geanalyseerd werden omwille van vermeende incoherenties."

Aangaande de subsidiaire bescherming, voert verzoekster aan als volgt:

"Het CGVS geeft toe dat de Engelstalige regio, en vooral de noordwestelijke en zuidwestelijke regio's, momenteel getroffen wordt door een gelokaliseerd conflict. Niettemin is het CGVS van oordeel dat verzoekster zich in de Franstalig Kameroen kan vestigen, meer bepaald in Douala of elders.

Het CGVS beroept zich hiervoor op verzoekster vermeende kennis van het Frans en het feit dat ze gedurende enkele maanden in Douala heeft gewoond en gewerkt. Wat verzoekster verklaringen, betreffende de gebeurtenissen in Douala, met name het gerucht dat door haar college's werd verspreid dat ze homoseksueel is, betreft, is het CGVS van mening dat deze niet aannemelijk zijn. In ieder geval zou verzoekster, naar het CGVS mening, zich ook elders in Franstalig Kameroen kunnen vestigen.

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, spreekt verzoekster het Frans niet vlot. Haar niveau verbetert, maar ze kan haar ideeën niet goed uitdrukken in deze taal.

Vooraf, wordt verzoekster in Franstalig Kameroen als homoseksueel beschouwd. Aangezien dit in de databanken van de autoriteiten werd opgenomen (en niet enkel een "gerucht" is), heeft ze een gegronde vrees voor vervolging in de hele regio (zie algemene informatie supra). Deze beschuldiging wordt nog versterkt door de omstandigheid dat verzoekster aan HIV lijdt, wat als een "homoseksuele ziekte" wordt beschouwd.

Verzoekster beschikt dus over geen veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid."

Het verzoekschrift besluit:

"Een volledige analyse van de onderhavige zaak, rekening houdend met de specifieke omstandigheden ervan, leidt tot de conclusie dat verzoekster een gegronde vrees heeft voor vervolging in geval van terugkeer naar Kameroen.

Verzoekende partij stelt dat artikel 48/6 Vw van toepassing is, aangezien zij een reële inspanning heeft geleverd om haar vordering te Staven. Haar uitleg was coherent en plausibel en werd bevestigd door de overgelegde documenten. Zij moeten worden geanalyseerd in het licht van de persoonlijke context en de algemene context in Kameroen.

In hoofddorde vraagt verzoekende partij dat zij als vluchteling wordt erkend, omwille van haar (vermeende) politieke overtuigingen en haar (vermeende) homoseksualiteit.

Indien bovengenoemde gronden echter niet door de Raad worden erkend, vraagt verzoekende partij om haar de subsidiaire bescherming te verlenen wegens de ernstige schade waaraan zij zou worden blootgesteld indien zij naar Kameroen wordt teruggestuurd."

2.2. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster de volgende stukken:

"3. Document opgesteld door verzoeksters advocaat;

4. Affidavit opgesteld door verzoeksters broer.

5. Mail aan het CGVS, dd. 10.03.2023, met bijlage."

2.3. Bij aanvullende nota, neergelegd ter terechtzitting, voegt verzoekster de volgende stukken:

"1. Vrije vertaling document opgesteld door verzoeksters advocaat;

2. Vrije vertaling van de affidavit opgesteld door haar broer;

3. Press release, Cameroon: IED Explosion in Nkambe during the Youth Day Celebrations - Update No.1, 12 February 2024 (ook beschikbaar op [URL])".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Kameroen uit vrees voor problemen met de autoriteiten, die haar ervan zouden verdenken samen te werken met de separatisten omdat haar neef O.O.M., beschuldigd van separatisme, in haar shop zou zijn samengekomen met medemilitanten. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoeksters asielrelaas.

5. Verzoeksters verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken kwamen niet overeen met haar relaas tijdens het persoonlijk onderhoud bij verweerder.

In casu betreft dit:

- de redenen achter haar twee arrestaties, gezien zij de beschuldiging lesbisch te zijn tijdens het persoonlijk onderhoud niet meer aan de arrestatie koppelde. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster niet werd gearresteerd omwille van de beschuldigingen betreffende haar seksuele oriëntatie maar dat het wel de reden is dat de politie haar kwam zoeken in Douala. Dit kan echter niet verklaren waarom verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken, toen haar gevraagd werd of zij ooit gearresteerd werd, uitdrukkelijk liet optekenen: *“Ja, de eerste keer op 05.12.2020, de tweede keer op 26.12.2020. Ik werd valselyk beschuldigd van samen te werken met separatisten en omdat ze me ervan beschuldigden lesbisch te zijn.”* (vragenlijst CGVS, vraag 3.1).
- het verloop van haar tweede arrestatie en de plaats waarnaar zij zou worden overgebracht alvorens zij kon ontsnappen/vrijkomen. Waar in het verzoekschrift wordt aangehaald dat zij het bij de Dienst Vreemdelingenzaken kort heeft gehouden door te zeggen dat zij tien (acht + twee) dagen werd vastgehouden, dient te worden opgemerkt dat verzoekster wel degelijk afwijkende dan wel onvolledige verklaringen aflegde over hoe lang zij op welke plaats(en) werd vastgehouden. Verder stelde zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij kon ontsnappen voor zij naar Douala getransfereerd zou worden terwijl zij tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat zij naar Yaoundé dreigde te worden overgebracht.
- De datum van de verkrachting door de politie, daar zij dit bij de Dienst Vreemdelingenzaken plaatste op 5 december 2020 en tijdens het persoonlijk onderhoud na haar tweede arrestatie op 26 december 2017. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekster de datum in de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft rechtgezet per e-mail van 10 maart 2023, dient te worden vastgesteld dat de plaats van onderduiken en de datum van de verkrachting inderdaad werden aangepast in de vragenlijst die werd toegevoegd bij het verzoekschrift. Uit het administratief dossier blijkt echter dat in de gecorrigeerde vragenlijst die verweerder ontving op 10 maart 2023 enkel de plaats van onderduiken en niet de datum van de verkrachting werd aangepast. Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat deze datum op het stuk bij het verzoekschrift nog werd veranderd na kennisname van (de motivering hieromtrent in) de bestreden beslissing.

6. Verzoekster kan niet aannemelijk maken waarom zij dermate gevisieerd werd, terwijl de betreffende neef O.O.M., die de aanleiding was van verzoeksters problemen en om wie het allemaal draait, reeds voor verzoeksters beweerde eerste arrestatie gevonden en gearresteerd werd. In die zin is het evenmin geloofwaardig dat verzoekster tijdens haar eerste arrestatie niet eens wist waarom zij gearresteerd werd en dat er geen vragen werden gesteld over haar neef.

Indien het, zoals het verzoekschrift stelt, de bedoeling was om verzoekster te intimideren en onder druk te zetten, kan niet worden ingezien waarom de autoriteiten haar niet expliciet zouden bevragen over haar neef.

7. Hoe dan ook bleek verzoekster niets te weten over het engagement van haar neef, hoewel later zou zijn gebleken dat hij één van de leiders van de separatisten is. De stelling in het verzoekschrift dat verzoeksters neef O.O. zijn familie niet heeft ingelicht over zijn politieke activiteiten om zichzelf en hen niet onnodig in gevaar te brengen, staat in schril contrast met de vaststelling dat hij dan wel regelmatig met zijn separatistenvrienden in verzoeksters shop kwam.

8. Ten slotte blijkt verzoekster tot op heden amper op de hoogte van eventuele verdere ontwikkelingen betreffende haar zaak en geeft zij toe dat zij zelf niet communiceert met haar advocaat K. Ng. T.. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat er *“geen verdere ontwikkeling”* is en dat haar advocaat haar op de hoogte zou brengen indien er wel een ontwikkeling was, wordt benadrukt dat van een verzoekster om internationale bescherming wel degelijk kan worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Verzoeksters passieve en afwachtende houding getuigt van een gebrek aan interesse voor haar voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar ingeroepen vrees voor vervolging.

9. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het relaas aangaande de arrestaties en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent haar ongeloofwaardige verklaringen. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

10. De door verzoekster bij het Commissariaat-generaal neergelegde affidavit van 8 maart 2023 opgesteld door haar advocaat K. Ng. T. bevat informatie die niet overeenstemt met de tijdens het persoonlijk onderhoud gegeven versie van de feiten, wat de betrouwbaarheid ervan uiteraard geheel ondermijnt. Verzoekster slaagt er met de argumentatie in het verzoekschrift niet in om de verschillende incoherenties tussen haar versie van de feiten en de affidavit te verklaren. Bovendien kan uit een dergelijk document niet met zekerheid worden opgemaakt of het op iets anders dan verzoeksters eigen verklaringen gebaseerd werd. Het feit dat deze documenten zijn opgesteld door een advocaat die, aldus het verzoekschrift, een eed heeft afgelegd en gebonden is aan ethische regels die hem ervan weerhouden *“opzettelijk te liegen”* (hetgeen overigens ook van andere personen dan advocaten kan worden verwacht), doet hieraan geen afbreuk.

11. Het document van 20 december 2023 van verzoeksters advocaat K. Ng. T., neergelegd bij het verzoekschrift en waarvan een vrije vertaling werd neergelegd ter terechtzitting, bevat een uiteenzetting over de Engelstalige crisis in Kameroen en stelt dan dat de autoriteiten en geheime dienst verzoeksters naam in hun verslagen hebben staan, dat de advocaat zelf geconfronteerd werd door agenten van de geheime dienst en dat verzoeksters siblings in angst leven. Ook dit duidelijk gesolliciteerd stuk, dat geen objectieve bewijswaarde heeft, kan verzoeksters relaas niet onderbouwen, temeer daar dit stuk eveneens een fotokopie is die door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen is.

12. Hetzelfde geldt voor de affidavit van 19 december 2023 opgesteld door verzoeksters broer en bijgevoegd aan het verzoekschrift (waarvan een vrije vertaling werd neergelegd ter terechtzitting): een dergelijk gesolliciteerd stuk van een familielid van verzoekster, dat werd opgesteld met het oog op haar verzoek om internationale bescherming, heeft geen objectieve bewijswaarde, temeer gezien het een loutere fotokopie betreft.

13. De door verzoekster bij het Commissariaat-generaal neergelegde identiteitskaart stelt dat verzoekster ‘artieste’ is en dat haar adres ‘Yde [Yaoundé] – B.’ is, wat de geloofwaardigheid van haar relaas verder ondermijnt. De uitleg tijdens het persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift, met name dat zij niet in Yaoundé woonde maar dat de kaart daar werd afgeleverd en er daarom Yaoundé staat, kan niet worden

aangenomen. Het adres van de persoon van wie de identiteitskaart is en de plaats waar deze identiteitskaart werd uitgereikt, zijn uiteraard twee verschillende dingen.

14. Ook de bij het Commissariaat-generaal voorgelegde overlijdensaktes op naam van P.E. en N.I.S., beiden opgesteld op 27 november 2020 kunnen niet aantonen dat verzoeksters ouders op 4 november 2020 werden gedood door het leger omdat het leger op zoek was naar verzoeksters neef O.. Dat de autoriteiten die verantwoordelijk zouden zijn voor de moord de omstandigheden niet op de overlijdensakte zouden vermelden, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat deze documenten verzoeksters relaas niet kunnen ondersteunen.

15. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

16. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

17. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor Engelstalige burgers in Franstalig Kameroen, waaronder Douala, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet en dat verzoekster aldaar een interne vluchtmogelijkheid heeft in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt in het verzoekschrift noch in de aanvullende nota (met de verwijzing naar een internetartikel over een incident in de Nkambe, North-West Region) elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

In het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekster in Douala als homoseksueel werd beschouwd en dit "*in de databanken van de autoriteiten*" werd opgenomen en zij hierdoor in het Franstalige gedeelte een vrees voor vervolging koestert, wat zou worden versterkt door de omstandigheid dat zij aan HIV lijdt. Dienaangaande dient te worden gewezen op verzoeksters verklaringen, met name dat de politie haar in 2018 eenmalig zou zijn komen zoeken omdat hen werd gezegd dat zij een lesbienne was, dat er verder geen gevolg aan werd gegeven en dat zij nog tot februari 2021 in Kameroen kon verblijven zonder dat zij met dit voorval werd geconfronteerd. Zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoekster hierdoor problemen zou kennen in Douala, *quod non*, kan zij geenszins hardmaken dat zij zich hierdoor nergens anders in Franstalig Kameroen (bv. Yaoundé) zou kunnen vestigen, gezien zij na het voorval nog meerdere jaren elders in Kameroen verbleef zonder hierdoor problemen te hebben gekend.

Gelet op verzoeksters basiskennis van het Frans, haar eigen woon- en werkverleden en netwerk in Douala, kan verweerder in de bestreden beslissing genoegzaam oordelen dat verzoekster zich redelijk kan vestigen in Douala.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

18. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS